

A Glück Család Csörgőn

A kép 1936 nyarán készült, Csörgőn, ahol Kató nagynénémék gazdálkodtak. Azért vagyok biztos a dátumban, mert a ruha, ami rajtam van, egy táncelőadás alkalmára készült, ami ötödik gimnáziumban volt, vagyis az 1935/36-os tanévben.

Álló sorban balról jobbra: Glück László [anyám öccse], Glück Kató [anyám húga], Ilkovics Alfréd [Glück Kató férje], én [Fleischmann Ibolya], apukám [Fleischmann Vilmos], anyukám [Glück Sarolta]. A széken Kató néni kisfia, Jancsika áll. Ülnek Glück nagyanyám és nagyapám.

Az anyai nagyapám, Glück Áron gabonakereskedő volt. Kassán laktak, és az egész család ortodox volt. Nagyapám nagy tudós volt, talmudtudós volt, a hitközségen belül egy tekintélyes ember. Nagyapámnak Dunaradványban volt bérelt birtoka. Ez ma Szlovákiába esik, a Duna másik oldalán van, Komárom közelében. Nagyapám nyáron Dunaradványban gazdálkodott, télen meg terménykereskedő volt.

Glück László nagyon sikeres ember, furnérkereskedő volt Kassán. Gazdag ember volt. A felesége egy ortodox nő volt. Sorsuk tragikus, mert Laci alkalmazottai el akarták dugni a három gyerekét. Viszont Laci benne volt abban a zsidó bizottságban, amelyik beosztotta a vagonokat. És azt mondta, hogy ha én osztom be, akkor nem vehetem ki a saját gyerekeimet. És mentek a gázba.

Glück Kató 1909-ben született. Konzervatóriumot végzett, és nagyon szépen zongorázott. Úgy volt, hogy Párizsban folytatja zenei tanulmányait, de nagyapám nem engedte el, mert mit szól hozzá a rebbe. Így aztán férjhez ment egy nagygazdálkodóhoz, Ilkovics Alfrédhoz, aki Csörgőn bérelt egy nagybirtokot, és azon gazdálkodott. 1942-ben behívták munkaszolgálatra, és akkor halt meg, amikor az aknára küldték a munkaszolgálatosokat. A nagynéném otthagyta Csörgőt, és elment Székipusztára, Miskolc mellé, ott folytatta a gazdálkodást. A kisfiát felküldte a nagymamához, Kassára, hogy ott jó helyen van, és a gyereket a nagymamával együtt Kassáról deportálták. Őt Székipusztáról internálták rögtön, amikor bejöttek a németek, aztán Theresienstadtba került, de

hála istennek, túlélte. Hazajött, visszament Kassára, ott valami boltban volt pénztáros. Ezt nagyon unta, és nagyon egyedül érezte magát, átment Pozsonyba, ahol két unokatestvérem is élt. Az egyiknél lakott albérletben. Itt kitanulta a laboránsságot, és egy kórház laboratóriumában dolgozott, vérmintákat elemzett. Innen disszidált Ausztriába valamikor a hatvanas években. Onnan átment Németországba. Ott megkapta a német állampolgárságot, Düsseldorfban elhelyezkedett egy klinikán, és onnan ment nyugdíjba. Aztán saját passzióból jött-ment Izrael és Németország között, mígnem vett egy lakást Tel-Avivban, és ott maradt. De ez már az 1970-es évek végén volt. Ott férjhez ment, de nem is éltek együtt, a férfi hamar meghalt. Kató néném kilencven fölött volt, amikor Izraelben meghalt.